

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Оніщука Петра Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 445, частини першої статті 446 Кримінального процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“

м. К и ї в
12 квітня 2018 року
№ 71-3(I)/2018

Справа № 3-45/2018 (3174/17)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Оніщука Петра Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 445, частини першої статті 446 Кримінального процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., №№ 18–20, ст. 132).

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Оніщук П.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 445, частини першої статті 446 Кримінального процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII (далі – Кодекс).

За статтею 445 Кодексу підставами для перегляду судових рішень Верховним Судом України, що набрали законної сили, є:

1) неоднакове застосування судом касаційної інстанції однієї і тієї самої норми права, передбаченої законом України про кримінальну відповідальність, у подібних правовідносинах, що зумовило ухвалення різних за змістом судових рішень (крім питань неоднакового застосування санкцій кримінально-правових норм, звільнення від кримінальної відповідальності чи покарання);

2) неоднакове застосування судом касаційної інстанції однієї і тієї самої норми права, передбаченої Кодексом, що зумовило ухвалення різних за змістом судових рішень;

3) невідповідність судового рішення суду касаційної інстанції висновку щодо застосування норм права, викладеному в постанові Верховного Суду України;

4) встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом.

У частині першій статті 446 Кодексу встановлено, що особи, визначені у його статті 425, мають право подати заяву про перегляд судового рішення з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 3 статті 445 Кодексу, після його перегляду в касаційному порядку.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, застосовані в остаточному судовому рішенні, а саме в ухвалі Верховного Суду України

від 25 листопада 2016 року, оспорювані положення Кодексу суперечать частинам першій, другій статті 55 Основного Закону України. Цим рішенням Верховний Суд України відмовив у допуску справи Оніщука П.П. до свого провадження з огляду на те, що ухвала від 3 листопада 2016 року постановлена Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ не як судом касаційної інстанції, а тому не може бути предметом перегляду Верховним Судом України відповідно до глави 33 Кодексу, в якій містяться, зокрема, положення статті 445, частини першої статті 446 Кодексу.

Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Кодексу, автор клопотання посилається на Рішення Конституційного Суду України від 25 грудня 1997 року № 9-зп, практику Європейського суду з прав людини.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються, у тому числі, конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України чи його окремих положень (пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності, зокрема, вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги свідчить, що у ній не визначено конкретних положень Кодексу, які належить перевірити на відповідність частинам першій, другій статті 55 Конституції України. Так, у статті 445 Кодексу наведено різні підстави для перегляду судових рішень Верховним Судом України, що набрали законної сили, а частина перша статті 446 Кодексу відсилає до інших його норм.

Крім того, у конституційній скарзі Оніщук П.П. не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності положень статті 445, частини першої статті 446 Кодексу частинам першій, другій статті 55 Конституції України.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Оніщука Петра Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 445, частини першої статті 446 Кримінального процесуального кодексу України у редакції Закону України „Про забезпечення права на справедливий суд“ від 12 лютого 2015 року № 192–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Кривенко В.В.

Литвинов О.М.

Сас С.В.